

prácu rád, že ho nikto ani vo sne nenapadlo, žeby sa mohlo presláviť, alebo že by ho niekedy mohli vôbec považovať za zakladateľa moderného umenia. Za svoju slávu vďačí jednému parížskemu znalcovi, ktorý sa čírou náhodou dostal k niekoľkým jeho obrazom, zohnal ešte zopár ďalších a urobil Cézannovi výstavu. Svet výtvarného umenia v ňom v nemom úžase objavil skutočného majstra. Aj sám majster žasol. Dostavil sa do galérie opierajúc sa o svojho syna a úplne ho to ohromilo, keď videl svoje obrazy vystavené na stenách. Otočil sa k svojmu synovi a povedal: „Pozri, oni ich zarámovali.“

Čo napíšem je tak otrepané, že niekedy je lepšie mlčať. No predsa to napíšem. Áno, Boh ako Otec plný milosrdenstva nám svojim synom dáva rámec, ktorý voláme sloboda - a nej sa i učíme - **aby sme žili, nielen živorili.** Neživor, ži a vráť sa k Otcovi. Otec ťa čaká!

2024.3.9.

Sobota

Nedomýšľaj si - bud!

Tým, čo si namýšľali, že sú spravodliví, a ostatnými pohrdali, povedal Ježiš toto podobenstvo: „Dvaja ľudia vstúpili do chrámu modliť sa. Jeden bol farizej, druhý mýtnik. ... „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“

Lk 18,9-14

Čalm 69 v posvätnom čítaní nám dnes prehovára k srdcu tak-

to:

Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti. - Vypočuj ma, Bože, pre svoju veľkú dobrotu, pre svoju vernosť mi pomôž. - Vytrhni ma z bahna, aby som sa nepohrúžil doň, a budem vytrhnutý z moci svojich nenávisníkov i z hlbokých vôd. - Nech ma nezatopí prívod vôd, nech ma nepohlť hlbina a priepasť nezavrie nado mnou pažerák. - Vyslyš ma, Pane, veď si dobrotivý a láskavý; pre svoje veľké milosrdenstvo pohliadni na mňa. - Neodvracaj tvár od svojho služobníka, veď, hľa, trpím; čím skôr ma vyslyš. - Príď ku mne a zachráň ma, so zreteľom na mojich nepriateľov ma vyslobod'. - Ty poznáš moju potupu, moju hanbu i moje zneuctenie. Ty vidíš všetkých, čo ma sužujú. - Potupa mi zlomila srdce a ochabol som. Čakal som, že dakto bude mať so mnou súcit, no takého som nestretol; čakal som, že dakto ma poteší, ale taký sa nenašiel. - Do jedla mi dali žlče a keď som bol smädný, napojili ma octom. - Som úbožiak, plný bolesti; **tvoja pomoc, Bože, ma pozdvihne.** - Piesňou chcem Božie meno osláviť a velebiť ho chválospevmi. - **A Pánovi to bude milšie, ako keby som obetoval býka,** ako keby som obetoval junca, ktorému rastú rožky a ratice. - **Nech zvedia o tom ponížení a nech sa potešia; hľadajte Boha a srdce vám**

Boha a srdce vám

oživne. - Lebo Pán vypočuje chudobných a nepohŕda svojimi, keď sú v zajatí. - Nech ho chvália nebesia i zem, moria a všetko, čo sa hýbe v nich. - Lebo Boh zachráni Sion a vybuduje mestá Júdove; usadia sa tam a budú ich majetkom. - A zdedia ho potomci jeho služobníkov a tí, čo milujú jeho meno, budú v ňom prebývať.

Keď sa máme modliť ako mýtnik, tak sa tak modlime. Viem, je jednoduchšie modliť sa ako farizej a napínať svoje duchovné svaly predpotopným hrdinstvom márných slov. No to nie je cesta.

Nemám si nič domýšľať!

Mám byť synom!

Pôstne listy 2024

Inšpirované knihou: Alessandra Pronzata - 365provokujúcich inšpirácií - zostavil Jozef Kmec, sdb.

2024.3.3.

Tretia pôstna nedeľa

Zahor!

Blízko bola židovská Veľká noc a Ježiš vystúpil do Jeruzalema. V chráme našiel predavačov dobytky, oviec a holubov i peňazomencov, čo tam sedeli. Urobil si z povrázok bič a všetkých vyhnal z chrámu, aj ovce a dobytky. Peňazomencom rozhádzal peniaze a poprevracal stoly a predavačom holubov povedal: „Odneste to odtiaľto! Nerobte z domu môjho Otca tržnicu!“ Jeho učeníci si spomenuli, že je napísané: „Strávi ma horlivosť za tvoj dom.“ Židia sa ho opýtali: „Aké znamenie nám ukážeš, že môžeš toto robiť?“ Ježiš im odpovedal: „Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím.“

Jn 2,13-25

Pravda, ktorú neohrialo srdce je zradenou pravdou. (J.Sullivan) Keď nie si pravdou opitý, tak o nej nerozprávaj! (J.Green)

Studené srdce rozhodne nemôže porozumieť reči ohňa. (sv.Bernard)

Keď Špidlíka sa raz jeden mladý človek spýtal, ako sa má

ochrániť pred pokušením. Otec Špidlík sa usmial a svojim povestným humorom sa ho spýtal. „Vedel by si mi povedať, aká musí byť polievka aby si do nej nesadla mucha?“ Mladík sa naňho pozrel a povedal: „Aká, aká no horúca! Nato sa otec Špidlík znova usmial a povedal: „Presne tak.“

Ako ľudia, ktorí žijú v každodennom živote v mnohorakosti situácii sme pochopili, že keď nehovoríme tým správnym ohňom, naše srdce vie zahorieť všetkými ostatnými ohňami. Ako zahorieť tým dobrým a správnym ohňom? Ježiš nám na to dnes dáva jednoduchú odpoveď. „Odneste to odtiaľto!“ Všetko čo nám bráni byť pri Pánu Bohu odnesme preč. Zbavme sa toho, aby sme z domu božieho t.j. nášho srdca neurobili lotrovský pelech.

Jeden autor, aby pomenoval ktoré dobro je to najväčšie a najhodnotnejšie na zemi, napísal takúto jednoduchú vetu: „Len dobro, ktoré je zabudnuté je tým pravým dobrom.“

Aj keď sa niekedy nazývame kresťanmi, častokrát zabúdame na to, aký vlastne bol Kristus a čo vlastne pre nás urobil. Odnesme z nášho srdca všetky veci, ktoré bránia, aby naše

srdce zahorelo túžbou spoznať Kristovej srdce horiace božou dobrotou.

Nepočúvajme kázeň ako najnovší výplod módy, ale počúvajme Božie Slovo ako prejav živého Krista.

2024.3.4.

Pondelok

Nekrivíš aj ty Bohu?

Keď Ježiš prišiel do Nazareta, povedal ľudu v synagóge: „Veru, hovorím vám: Ani jeden prorok nie je vzácny vo svojej vlasti. ... A mnoho malomocných bolo v Izraeli za proroka Elizea, a ani jeden z nich nebol očistený, iba Sýrčan Náman.“

Keď to počuli, všetkých v synagóge zachvátil hnev. Vstali, vyhnali ho z mesta a viedli ho až na zráz vrchu, na ktorom bolo ich mesto postavené, a odtiaľ ho chceli zhodiť. Ale on prešiel pomedzi nich a odišiel.

Lk 4,24-30

Keď bránu kláštora zabúcha bandita. Mních, ktorý mu bránu otvára zostane celý prekvapený keď ho zbadá, a o to viac zostane zaskočený tým, čo mu bandi-

ta povie. „Boh bude mať so mnou zľutovanie!“ Prehlási. Mních sa ho spýtal, ešte stále zaskočený jeho vzhľadom i vetou: „Ako si môžeš byť tým taký istý?“ Bandita jednoducho odpovie: „Veď je to predsa jeho remeslo.“

Namiesto hnevu na Boha je lepšie byť pripravený na jeho nekonečne nové pohľady. Otvorené horizonty i nekonečné milosrdné srdce. Namiesto skalopevných presvedčení o našich pravdách učme sa spoznávať tie jeho. A tá jeho pravda je veľmi jednoduchá. Priama. Jasná.

Čo teda na to povieme? Ak je Boh za nás, kto je proti nám? Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko?!
Rim 8,31-32

Viem, tieto veci sa k nám v pôste, cez rok, v advente, i vo vianočnom období znova a znova vracajú ako bumerang. No tie podstatné veci sú jednoduché a zároveň si ich potrebujeme pripomínať, aby sme na ne nezaбудli.

Viem, je jednoduchšie hnevať sa na Boha, že prečo miluje aj toho „debila“ od vedľa, veď si to vôbec nezaslúži. No odpoveď je jednoduchá. Aj ja sa hnevám, keď zo mňa chce niekto urobiť niekoho, kým nie som. Alebo keď mi jednoducho len tak bezdôvodne krivdí.

Nekrivdime Bohu!

Lebo potom pomedzi nás len tak prejde a odíde.

Milovať bezhranične je Božie remeslo!

2024.3.5.

Utorok

Urob mu miesto!

Peter pristúpil k Ježišovi

a povedal mu: „Pane, koľko ráz mám odpustiť svojmu bratovi, keď sa proti mne prehreš?”

Azda sedem ráz?“ Ježiš mu odpovedal: „Hovorím ti: Nie sedem ráz, ale sedemdesiatšedem ráz.

Preto sa nebeské kráľovstvo podobá kráľovi, ktorý sa rozhodol vyúčtovať so svojimi sluhami. Keď začal účtovať, priviedli mu jedného, ktorý bol dlžen desaťtisíc talentov.

Mt18,21-35

Jeden rabínsky príbeh rozpráva o stretnutí rabína, kňaza, protestantského pastora s budhistickým mníchom, ktorí sa rozprávajú o Bohu. „Boh je v nebi a zobrať si telo ako Ježiš, aby nás spasil!“ - hovorí kňaz. „Nie, nie, nie! Boh je na zemi!“ - tvrdí pastor. „Boh sme my!“ - pokojne odpovie budhistickým mních. „Boh je tam,“ povie rabín, „kam ho necháš vojsť.“

Odpustenie nie je len vecou morálky, či morálneho zákona. Často ho tak chápeme t.j. musím odpustiť, aby som sa dostal do neba.

Odpustenie je bytostnou

súčasťou duše, ktorá miluje a nechce byť zaťažaná ani hnevom, ani nenávisťou a už vonkoncom nie strachom z nemožnosti dostať sa Milovanému. Odpustenie je zúčtovaním toho ako ozajstne milujeme. Ako bojujeme, aby sme opravdivo milovali - nielen rečami, ale životom.

A ozaj Boh bude tam, kde ho pustíme. Kde mu odpustením urobíme miesto!

2024.3.6.

Streda

Naplnenie v radosi.

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Nemyslite si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov; neprišiel som ich zrušiť, ale naplniť.“

Mt 5,17-19

Čas pôstu je časom veľkej duchovnej obnovy. To často hovoria kazatelia. A my si pod týmto slovom predstavíme trýznivé a nekončiace hodiny v úmorných mukách trápenia (to je peklo a nie pôst). Čas pôstu je milostivý čas. Upriamuje našu pozornosť na naše vnútro a učí nás skúmať to, čo v ňom nosíme. Liturgia hodín (breviár) nám to poeticky opisuje v hymne v ranných chválach. Vyjadruje našu cestu k radosi. Čas pôstu je cestou radosi, viac než časom odriekania. A ak odrieknutie zlých žiadostí nás vedie k opravdivej radosi, nestojí zato aj o to zabojsť.

Ježišu Kriste, pravdy jas, nech zmizne temno hriechov z nás, nech svetlo čnosti príde k nám, keď zas deň dávaš krajinám.

Čas milostivý dávaš nám; nech kajúcnosť je nábožná. Obráť nás, Bože láskavý, nech milosť hriešnych uzdraví.

Daj konať pravé pokánie, ono nám viny odvane a darom tvojej milosti vstaneme z našej hriešnosti.

Už je deň, slnko vychádza, k rozkvetu všetko privádza; nech naše srdce zahreje lúč milosti a nádeje.

Nech celé tvorstvo korí sa tebe, láskavá Trojica; my, obnovení milosťou, spievajme pieseň s radosťou. Amen.

2024.3.7.

Štvrtok

Povoľ!

Ale ak ja Božím prstom vyhánam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo.

Keď silný ozbrojený človek stráží svoj dvor, jeho majetok je v bezpečí. Ale keď ho prepadne silnejší ako on, premôže ho, vezme mu zbrane na ktoré sa spoliehal, a koristiť rozdelí.

Kto nie je so mnou, je proti mne, a kto nezhrádzať so mnou, rozhadzuje.“

Lk 11,14-23

Pacient sa sťažuje lekárovi: „Pán

doktor strašne ma bolí hlava. Je to taká príšerná bolesť že ani na chvíľku ma neopúšťa. Nemohli by ste mi s tým pomôcť?“

„Samozrejme, že vám pomôžem,“ uistil ho doktor, „ale najprv vám pološím zopár otázok. Prosím vás o úprimnosť. Alkohol pijete?“ „Či pijem alkohol?“ podráždeným tónom

začne oponovať pacient. „Ani nápad. V živote som sa alkoholu ani nedotkol. Veď je to Metla ľudstva.“ „Prepáčte, fajčíte?“

„Nikdy som cigaretu nemal v ústach, fajčenie je odporný zlovyk.“ „Je mi to dosť trápne, ale potrebujem sa spýtať aj túto otázku ... viete sú aj takí muži, ktorí ... ja sa vás to spýtam na rovínu nebeháte po nociach za ženami?“ „Samozrejme, že nie,“ ohradil sa pacient „za koho ma máte? Každý večer chodím spať najneskôr o desiatej.“ „Prosím vás, odpustíte mi,“ nevzdáva sa doktor,

„povedzte mi, tá bolesť v hlave, na ktorú sa sťažujete, nie je náhodou taká ostrá a prenikavá?“ „Áno, áno, áno presne tak,“ začne prisviedčať pacient, „je taká ostrá a prenikavo neznesiteľná.“ „Tak vám veľmi pekne ďakujem priateľu, už to chápem, už som doma.“

„A čo to teda je?“ „Viete, podľa mňa je to príliš pritiahnutá svätožiara.“

Ako kresťania sme niekedy vystavení jednému nepatrnému pokušeniu, ktoré nám komplikuje život. Myslíme si totiž, že na to, aby sme sa dostali bližšie k Bohu, tak musíme na to vyna-

ložiť nesmierne veľa sily a energie. A potom, podľa nami vynaloženej energie a nami dosiahnutého stupňa bezhriešnosti, posudzujeme všetkých naokolo. Ale tadiaľto cesta našej viery nevedie. Lebo táto cesta je cestou rozmaru a vnútornej pýchy.

Ježiš nám ukazuje Božiu moc. A tou je pozvánka: „Ale ak ja Božím prstom vyhánam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo.“ Táto pozvánka je vnímať milosť, ktorú som dostal ja, teraz a osobne z rúk Ježiša. Zo stretnutia sa s ním. A to bez ohľadu na situáciu, v ktorej sa nachádzam.

Naplnením zákona ja stretnutie sa s Ježišom.

Lebo len on je lekárom duší.

On je mocný a uvoľňuje pritiahnuté svätožiary.

2024.3.8.

Piatok

Vráť sa!

Toto hovorí Pán: „Vráť sa, Izrael, k Pánovi, svojmu Bohu, lebo si uviazol vo svojej neprávnosti. Pripravte si slová, vráťte sa k Pánovi a povedzte mu: **Odpusť všetku vinu, prijmi, čo je dobré, chceme splácať plodom svojich perí.**

Oz 14,2-10

Tridsaťpäť rokov tvoril Paule Cézanne v anonymite svoje majstrovské diela, ktoré potom neskôr rozdával nič netušiaci susedom. Natoľko mal svoju